
[2014-45-RE](#)

CAUSA 2014-45-RE
(*Martin Jaen c/ CASS*)

Aute del Tribunal Constitucional del 16-2-2015 relatiu al recurs d'empara 2014-45-RE

Número de registre 637-2014. Recurs d'empara

Aute del 16 de febrer del 2015

BOPA núm. 17, del 4 de març del 2015

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de desembre del 2014, per la representació processal de la Sra. Emília Martin Jaen, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 26 de setembre del 2014 i contra l'aute del 21 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut substanciat per un tribunal imparcial i a la defensa, reconeguts a l'article 10 esmentat i que anul·li la sentència impugnada pels motius exposats en el cos de l'escrit;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 22 de desembre del 2014;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

Antecedents

Primer

El 2 de febrer del 2011, la Sra. Emília Martin Jaen va ser acomiadada pel Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS) mitjançant un acomiadament no causal, d'acord amb l'article 90 del Codi de relacions laborals. L'endemà va presentar una baixa per malaltia a la CASS.

La CASS va dictar dues resolucions del 12 d'abril del 2012 i del 25 de juny del mateix any en què decidia no procedir al reemborsament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal corresponents a aquesta baixa mèdica.

La Sra. Emília Martin Jaen va presentar una demanda jurisdiccional contra aquestes resolucions administratives.

Segon

El 18 de febrer del 2014, la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència en què desestimava aquesta demanda.

Tercer

La Sra. Emília Martin Jaen va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 26 de setembre del 2014, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual acordava desestimar aquest recurs i confirmava la sentència de la primera instància.

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va considerar essencialment que el SASS va acomiadar la demandant el 2 de febrer del 2011 i va presentar la seva baixa a la CASS l'endemà mateix dins del termini establert. La demandant defensava la continuïtat de la prestació de serveis afirmant que tenia dret a 2 dies addicionals de descans per haver treballat diverses hores extraordinàries. Ara bé, la Sala, però, no comparteix aquest argument, ja que els drets econòmics que poguessin derivar d'aquestes hores no alteren el fet que l'acomiadament i, per consegüent, l'extinció de la relació laboral, va tenir lloc el 2 de febrer. Per tant, l'endemà no estava en situació d'alta a la CASS. Afegeix que, el fet que l'acomiadament fos declarat posteriorment nul per la jurisdicció civil no resulta rellevant als efectes de resoldre aquest litigi, ja que la CASS és aliena al procés civil. En qualsevol cas, considera que la demandant no estava en situació d'alta en la data en què es va produir la contingència, sense perjudici que pugui tornar a estar-ho si es produeix la readmissió.

Quart

La representació processal de la Sra. Emília Martin Jaen va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta decisió per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Cinquè

El 21 de novembre del 2014, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, mitjançant aute, va inadmetre a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat per tal com va considerar que la promotora de l'incident es limitava a reproduir les argumentacions que ja van ser objecte de la sentència que posava terme al procés sense justificar la possible vulneració del dret fonamental que denunciava.

Sisè

El 12 de desembre del 2014, la representació processal de la Sra. Emília Martin Jaen va interposar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades, dictades per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut substanciat per un tribunal imparcial i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

La part recurrent destaca que la baixa per malaltia va ser atorgada per un metge i presentada a la CASS el 3 de febrer del 2011 a primera hora, tanmateix, les resolucions impugnades no prenen en compte, en primer lloc, que els dos dies següents eren de descans per a la recurrent i, en segon lloc i sobretot, que el SASS va presentar la seva baixa com a treballadora posteriorment a la seva baixa mèdica. Segons el SASS això era degut a un error.

Segons el parer de la recurrent d'això se'n deriva la vulneració dels seus drets fonamentals, ja que la data del 2 de febrer del 2011 no pot ser considerada com a vàlida. Per tal com la seva baixa mèdica estava datada i presentada el 3 de febrer com a molt aquesta situació seria temporalment connexa i concomitant amb la data de presentació del seu acomiadament a la CASS.

L'error adduït pel SASS ha de ser-li imputat i no pot recaure injustament en la recurrent, cosa que seria innecessària, excessiva i desproporcionada. Aquest tracte que limita el seu dret a la propietat -com són les prestacions socials i les prestacions de baixa de malaltia- només es poden limitar en base a un control de proporcionalitat (veg. sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans del 29 d'abril de 1999, cas Chassagnou i altres c/ França). Per tal com que aquest control no s'ha efectuat en aquesta causa i que s'han valorat indegudament les proves, s'han vulnerat els drets continguts a l'article 10 de la Constitució, així com el dret a la propietat, reconegut a l'article 1 del protocol núm. 1 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats i que anul·li la sentència impugnada pels motius exposats en el cos de l'escrit.

Setè

El 22 de desembre del 2014, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

Després de recordar, una vegada més la naturalesa del recurs d'empara, i que en aquest cas les

pretensions de la recurrent pertanyen a la legalitat ordinària, manifesta que les resolucions impugnades estan suficientment fonamentades en Dret i que les valoracions de la prova efectuades no es poden titllar d'arbitràries i han de ser considerades com a lògiques i coherents segons la comuna opinió del conjunt dels juristes.

Pel que fa a la vulneració de l'article 10 de la Constitució, cal considerar que les resolucions impugnades són resolucions fonamentades en Dret, donen una resposta judicial raonada i basada en una aplicació adequada de les normes que es consideren aplicables i no són arbitràries. Per consegüent, tot i que desestimen la pretensió de la recurrent no vulneren el dret al·legat.

Pel que fa a la vulneració del dret a la propietat privada, reconegut a l'article 27 de la Constitució, convé recordar que aquest dret no és susceptible per si mateix de ser l'objecte d'un recurs d'empara, d'acord amb les disposicions de l'article 41.2 de la Constitució. Per tal com no s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, procedeix doncs la inadmissió a tràmit d'aquest recurs.

Fonament jurídic únic

El Tribunal Constitucional, d'acord amb una jurisprudència reiterada, ve recordant que la missió d'interpretar i d'aplicar l'ordenament jurídic, així com la de valorar les proves, correspon en exclusiva als òrgans judicials de la jurisdicció ordinària. El Tribunal Constitucional no té funcions de tercera instància d'apel·lació o de cassació; analitza només els aspectes constitucionals i examina aquelles resolucions judicials que *prima facie* poden resultar incongruents o arbitràries o que poden contenir raonaments arbitraris o absurds per tal de garantir el respecte al dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10.1 de la Constitució (*"Es reconeix el dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei"*). Les resolucions impugnades estan fonamentades en Dret, i no són incongruents, ni contenen raonaments arbitraris o absurds.

El recurs presentat no té, doncs, contingut constitucional, per la qual cosa, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'ha de declarar la seva inadmissió a tràmit.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2014-45-RE interposat per la representació processal de la Sra. Emília Martin Jaen contra la sentència del 26 de setembre del 2014 i contra l'aute del 21 de novembre del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 de febrer del 2015.

Laurence Burgorgue-Larsen
Presidenta Vicepresident

Isidre Molas Batllori

Pierre Subra de Bieusses
Magistrat

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat